

I

*(Legislativní akty)***NAŘÍZENÍ****NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/2394****ze dne 12. prosince 2017****o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ⁽³⁾ stanovuje harmonizovaná pravidla a postupy pro usnadnění spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů upravujících přeshraniční ochranu spotřebitele. Článek 21a nařízení (ES) č. 2006/2004 stanoví přezkum účinnosti uvedeného nařízení a jeho mechanismů fungování. Na základě tohoto přezkumu došla Komise k závěru, že nařízení (ES) č. 2006/2004 nedostačuje k účinnému řešení výzev v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů na jednotném trhu, včetně výzev jednotného digitálního trhu.
- (2) Sdělení Komise ze dne 6. května 2015 nazvané „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“ stanovuje jako jednu z priorit uvedené strategie potřebu posílit důvěru spotřebitelů prostřednictvím rychlejšího, aktivnějšího a důslednějšího vymáhání dodržování pravidel na ochranu spotřebitelů. Sdělení Komise ze dne 28. října 2015 nazvané „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“ připomnělo, že vymáhání právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele by mělo být dále posíleno reformou nařízení (ES) č. 2006/2004.
- (3) Neúčinné vymáhání v případech přeshraničních protiprávních jednání, včetně protiprávních jednání v digitálním prostředí, umožňuje, aby se obchodníci vyhnuli vymáhání dodržování právních předpisů přemístováním v rámci Unie. Rovněž tím dochází k narušování hospodářské soutěže pro obchodníky, kteří dodržují právní předpisy a kteří obchodují vnitrostátně nebo přeshraničně on-line nebo off-line, což přímo poškozují spotřebitele a podryvá důvěru spotřebitelů v přeshraniční transakce a vnitřní trh. Za účelem odhalování, vyšetřování a nařizování ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, je proto zapotřebí zvýšená míra harmonizace, která zahrnuje podmínky pro účinnou a efektivní spolupráci při vymáhání dodržování právních předpisů mezi příslušnými veřejnými donucovacími orgány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2017, s. 100.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2017.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) (Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1).

- (4) Nařízení (ES) č. 2006/2004 vytvořilo síť příslušných veřejných donucovacích orgánů v celé Unii. Je nezbytné, aby probíhala účinná koordinace různých příslušných orgánů zapojených do této sítě, jakož i účinná koordinace dalších orgánů veřejné moci na úrovni členských států. Koordinační úloha ústředního styčného úřadu by měla být v každém členském státě svěřena orgánu veřejné moci. Tento úřad by měl mít dostatečné pravomoci a zdroje nezbytné k výkonu této stěžejní úlohy. Každý členský stát se vybízí k tomu, aby byl jeden z příslušných orgánů určen jako ústřední styčný úřad podle tohoto nařízení.
- (5) Spotřebitelé by též měli být chráněni před protiprávními jednáními, na něž se vztahuje toto nařízení, která již byla ukončena, ale jejichž škodlivé účinky mohou pokračovat. Příslušné orgány by měly mít minimální pravomoci nezbytné k vyšetřování a k nařízení ukončení nebo zákazu takových protiprávních jednání v budoucnosti, aby zabránily jejich opakování, a zajistily tak vysokou úroveň ochrany spotřebitele.
- (6) Příslušné orgány by měly disponovat minimálním souborem vyšetřovacích a donucovacích pravomocí, aby bylo možné toto nařízení uplatňovat, rychleji a účinněji vzájemně spolupracovat a odrazovat obchodníky od protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Tyto pravomoci by měly být dostatečné k tomu, aby bylo možné účinně řešit výzvy v oblasti vymáhání práva spojené s elektronickým obchodováním a digitálním prostředím a zabránit obchodníkům, kteří neplní své povinnosti, ve zneužívání mezer v systému vymáhání dodržování právních předpisů přemístováním do členských států, jejichž příslušné orgány nemají pravomoci k potírání nezákonných praktik. Tyto pravomoci by měly umožnit členským státům, aby zajistily, že si příslušné orgány budou moci právoplatně vyměňovat nezbytné informace a důkazy s cílem dosáhnout stejné úrovně účinného vymáhání dodržování právních předpisů ve všech členských státech.
- (7) Každý členský stát by měl zajistit, aby všechny příslušné orgány v rámci jeho jurisdikce měly veškeré minimální pravomoci, které jsou nezbytné k zajištění řádného uplatňování tohoto nařízení. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že nesvěří veškeré pravomoci každému příslušnému orgánu, pokud každá z těchto pravomocí může být účinná a podle potřeby vykonávána ve vztahu k jakémukoli protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Členské státy by rovněž měly mít možnost rozhodnout, že v souladu s tímto nařízením svěří některé úkoly určeným subjektům nebo že svěří příslušným orgánům pravomoc konzultovat spotřebitelské organizace, sdružení obchodníků, určené subjekty nebo další dotčené osoby, pokud jde o účinnost závazků navrhovaných obchodníkem pro ukončení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Členské státy by však neměly mít povinnost zapojit určené subjekty do uplatňování tohoto nařízení nebo zajišťovat konzultace se spotřebitelskými organizacemi, sdruženími obchodníků, určenými subjekty nebo dalšími dotčenými osobami, pokud jde o účinnost navrhovaných závazků pro ukončení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (8) Příslušné orgány by měly být schopny zahajovat vyšetřování nebo řízení z moci úřední, pokud se o protiprávních jednáních, na něž se vztahuje toto nařízení, dozví jinak než prostřednictvím stížností spotřebitelů.
- (9) Příslušné orgány by měly mít přístup ke všem relevantním dokumentům, údajům a informacím, které se týkají předmětu vyšetřování nebo koordinovaného vyšetřování spotřebitelských trhů (společné kontrolní akce, tzv. sweeps), aby mohly určit, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání porušujícímu právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, zejména pak aby mohly určit totožnost odpovědného obchodníka, bez ohledu na to, kdo má k dispozici příslušné dokumenty, údaje či informace, a bez ohledu na jejich formu nebo formát, na médium, na kterém jsou uloženy, nebo na místo, kde jsou uloženy. Příslušné orgány by měly mít možnost přímo žádat, aby třetí strany v digitálním hodnotovém řetězci poskytly veškeré relevantní důkazy, údaje a informace v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ⁽¹⁾ a v souladu s právními předpisy o ochraně osobních údajů.
- (10) Příslušné orgány by měly mít možnost požádat jakýkoli orgán veřejné moci, agenturu nebo jiný subjekt v rámci svého členského státu nebo jakoukoli fyzickou osobu nebo právnickou osobu, včetně například poskytovatelů platebních služeb, poskytovatelů internetových služeb, provozovatelů telekomunikací, registrů a registrátorů domén a poskytovatelů hostingových služeb, o poskytnutí veškerých relevantních informací za účelem zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (11) Příslušné orgány by měly mít možnost provádět nezbytné kontroly na místě a měly by mít pravomoc vstupovat do prostor, na pozemky nebo do dopravních prostředků, které obchodník, jehož se kontrola týká, využívá k účelům vztahujícím se k jeho obchodu, živnosti, řemeslu anebo výkonu povolání.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (12) Příslušné orgány by měly mít možnost požádat zástupce nebo zaměstnance obchodníka, jehož se kontrola týká, aby podal vysvětlení ohledně skutečností, informací, údajů či dokumentů týkajících se předmětu kontroly, a zaznamenat odpovědi tohoto zástupce nebo zaměstnance.
- (13) Příslušné orgány by měly mít možnost ověřit dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a získat důkazy o protiprávních jednáních, na něž se vztahuje toto nařízení, včetně protiprávních jednání, k nimž dochází během nebo po nákupu zboží či služeb. Příslušné orgány by proto měly mít pravomoc nakupovat, v případě potřeby rovněž pod krycí totožností, zboží a služby formou kontrolních nákupů, aby byla odhalena protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, jako je například odmítnutí vyhovět právu spotřebitele na odstoupení od smlouvy v případě smluv uzavřených na dálku, a získány důkazy. Tato pravomoc by měla zahrnovat rovněž pravomoc kontrolovat, zkoumat, pozorovat, demontovat nebo testovat výrobek nebo službu, které byly zakoupeny příslušným orgánem za tímto účelem. Možnost nakupovat zboží a služby formou kontrolních nákupů může zahrnovat pravomoc příslušných orgánů zajistit vrácení jakékoli provedené platby, pokud by toto vrácení nebylo nepřiměřené, a bylo jinak v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.
- (14) Zejména v digitálním prostředí by příslušné orgány měly mít možnost rychle a účinně zastavit protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, zejména tam, kde obchodník prodávající zboží nebo služby skrývá svoji totožnost nebo se přemísť v rámci Unie nebo do třetí země, aby se vyhnul vymáhání dodržování právních předpisů. V případech, kdy existuje riziko závažné újmy společným zájmům spotřebitelů, by příslušné orgány měly mít možnost přijímat předběžná opatření podle vnitrostátního práva, včetně odstranění obsahu z on-line rozhraní nebo nařízení zřetelného zobrazení varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní. Předběžná opatření by neměla překročit rámec toho, co je k dosažení jejich cílů nezbytné. Příslušné orgány by dále měly mít pravomoc nařídit obchodníkovi, aby zřetelně zobrazil varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní, nebo mu nařídit, aby odstranil nebo upravil digitální obsah, pokud nejsou k dispozici žádné jiné účinné způsoby, jak zastavit nezákonné praktiky. Tato opatření by neměla překročit rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle spočívajícího v ukončení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo v jeho zákazu.
- (15) Při plnění cíle tohoto nařízení by příslušné orgány měly mít možnost jednat s obchodníky o závazcích obsahujících kroky a opatření, které musí obchodník v souvislosti s protiprávním jednáním přijmout, a zejména ukončení protiprávního jednání, přičemž se zdůrazňuje význam ochoty obchodníků jednat v souladu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a napravit důsledky svých protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (16) Jelikož mají přímý vliv na míru, v níž veřejné vymáhání práva působí jako odrazující prostředek, představují sankce za protiprávní jednání porušující právo na ochranu spotřebitele důležitou součástí systému vymáhání dodržování právních předpisů. Jelikož vnitrostátní sankční režimy ne vždy umožňují zohlednit přeshraniční rozměr protiprávních jednání, měly by příslušné orgány jako součást svých minimálních pravomocí mít právo ukládat sankce za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Po členských státech by nemělo být vyžadováno, aby stanovily pro protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, nový režim sankcí. Místo toho by měly vyžadovat, aby příslušné orgány uplatňovaly režim použitelný pro stejné vnitrostátní protiprávní jednání a, je-li to možné, zohlednily skutečné měřítko a rozsah dotčeného protiprávního jednání. Vzhledem ke zjištěním zprávy Komise o kontrole účelnosti práva v oblasti ochrany spotřebitele a marketingu je možné, že bude považováno za nezbytné posílit úroveň sankcí za protiprávní jednání porušující právo Unie na ochranu spotřebitele.
- (17) Spotřebitelé by měli mít nárok na náhradu za újmu způsobenou protiprávními jednáními, na něž se vztahuje toto nařízení. V závislosti na případě by pravomoc příslušných orgánů obdržet od obchodníka z jeho vlastního podnětu dodatečné závazky ke zjednání nápravy pro spotřebitele, kteří byli dotčeni údajným protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo případně usilovat o získání závazků od obchodníka, jimiž nabídne vhodné prostředky ke zjednání nápravy vůči spotřebitelům, kteří byli dotčeni tímto protiprávním jednáním, měla přispět k odstranění nepříznivého dopadu přeshraničního protiprávního jednání na spotřebitele. Mezi tyto prostředky ke zjednání nápravy mohou patřit mimo jiné opravy, výměna, snížení ceny, ukončení smlouvy, nebo pokud je to vhodné vrácení ceny zaplacené za zboží nebo služby, aby byly v souladu s požadavky práva Unie zmírněny nepříznivé důsledky protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, pro dotčeného spotřebitele. Tímto by nemělo být dotčeno právo spotřebitele požadovat náhradu náležitými prostředky. Pokud to je možné, měly by příslušné orgány prostřednictvím vhodných prostředků informovat spotřebitele, kteří tvrdí, že utrpěli újmu v důsledku protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, jak se mohou domáhat odškodnění podle vnitrostátního práva.

- (18) Provádění a výkon pravomocí při uplatňování tohoto nařízení by měly být přiměřené a měly by odpovídat povaze a celkové skutečné nebo potenciální újmě způsobené protiprávním jednáním porušujícím právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Příslušné orgány by měly zohlednit veškeré skutečnosti a okolnosti případu a měly by zvolit nejvhodnější opatření, která jsou zásadní pro vyřešení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Tato opatření by měla být přiměřená, účinná a odrazující.
- (19) Provádění a výkon pravomocí při uplatňování tohoto nařízení by rovněž měly být v souladu s dalším právem Unie a vnitrostátním právem, včetně platných procesních záruk a zásad základních práv. Členské státy se mohou rozhodnout stanovit, v souladu s právem Unie, podmínky a hranice pro výkon těchto pravomocí ve vnitrostátním právu. Pokud je například v souladu s vnitrostátním právem při vstupu do prostor fyzických osob a právnických osob vyžadováno předchozí povolení justičního orgánu dotčeného členského státu, pravomoc ke vstupu do takovýchto prostor by mělo být možné uplatnit teprve po obdržení uvedeného předchozího povolení.
- (20) Členské státy by měly mít možnost zvolit si, zda mají příslušné orgány vykonávat tyto pravomoci přímo v rámci vlastní kompetence, s pomocí jiných příslušných orgánů nebo dalších orgánů veřejné moci, vydáním pokynu určeným subjektům nebo prostřednictvím podání k příslušným soudům. Členské státy by měly zajistit, aby tyto pravomoci byly vykonávány účinně a včas.
- (21) Při odpovídání na žádosti podané prostřednictvím mechanismu vzájemné pomoci by příslušné orgány měly ve vhodných případech využít rovněž dalších pravomocí či opatření, které jim náleží na vnitrostátní úrovni, včetně pravomocí zahájit trestní stíhání nebo postoupit věc k trestnímu stíhání. Je nanejvýš důležité, aby soudy a další orgány, zejména ty, které jsou činné v trestním řízení, měly k dispozici nezbytné prostředky a pravomoci umožňující účinnou a včasnou spolupráci s příslušnými orgány.
- (22) Měla by se zlepšit účinnost a efektivita mechanismu vzájemné pomoci. Požadované informace je třeba poskytovat ve lhůtách stanovených v tomto nařízení a nezbytná vyšetřovací a donucovací opatření je třeba přijímat včas. Příslušné orgány by měly na žádosti o informace a donucovací opatření odpovídat v rámci stanovených lhůt, pokud není dohodnuto jinak. Povinnosti příslušného orgánu v rámci mechanismu vzájemné pomoci by měly zůstat nedotčeny s výjimkou případů, kdy je pravděpodobné, že by donucovací opatření a správní rozhodnutí přijatá na vnitrostátní úrovni mimo rámec mechanismu vzájemné pomoci zajistila rychlé a účinné ukončení nebo zákaz protiprávního jednání uvnitř Unie. Správní rozhodnutí by v tomto ohledu měla být chápána jako rozhodnutí, jimiž se uvádějí v účinnost opatření přijatá za účelem ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie. V těchto výjimečných případech by měly být příslušné orgány oprávněny odmítnout žádost o donucovací opatření podanou v rámci mechanismu vzájemné pomoci.
- (23) Komise by měla být schopna lépe koordinovat a sledovat fungování mechanismu vzájemné pomoci, vydávat pokyny, činit doporučení a vydávat stanoviska členskými státům, když vzniknou problémy. Komise by také měla být lépe schopna účinně a rychle pomáhat příslušným orgánům řešit spory ohledně výkladu jejich povinností vyplývajících z mechanismu vzájemné pomoci.
- (24) Toto nařízení by mělo stanovit harmonizovaná pravidla stanovující postupy pro koordinaci vyšetřovacích a donucovacích opatření v případě rozsáhlých protiprávních jednání a rozsáhlých protiprávních jednání s unijním rozměrem. Koordinované postupy proti rozsáhlým protiprávním jednáním a rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem by měly zajistit, aby příslušné orgány měly možnost zvolit nejvhodnější a neúčinnější nástroje k zastavení těchto protiprávních jednání a případně přijímat od odpovědných obchodníků závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů nebo usilovat o jejich získání.
- (25) Dotčené příslušné orgány by v rámci koordinovaného postupu měly koordinovat svá vyšetřovací a donucovací opatření s cílem účinně řešit rozsáhlé protiprávní jednání a rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem a dosáhnout jeho ukončení nebo zákazu. Za tímto účelem by si příslušné orgány měly vyměňovat veškeré nezbytné důkazy a informace a měla by být poskytována potřebná pomoc. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem by měly koordinovaným způsobem přijímat nezbytná donucovací opatření s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání.

- (26) Účast jednotlivých příslušných orgánů na koordinovaném postupu, a zejména vyšetřovací a donucovací opatření, která má tento příslušný orgán povinnost přijmout, by měly být dostatečné k tomu, aby bylo rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem účinně řešeno. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem by měly mít povinnost přijímat pouze taková vyšetřovací a donucovací opatření, která jsou nezbytná pro získání veškerých nezbytných důkazů a informací o rozsáhlém protiprávním jednání nebo rozsáhlém protiprávním jednání s unijním rozměrem a pro dosažení jeho ukončení nebo zákazu. Nedostatek dostupných zdrojů příslušného orgánu dotčeného tímto protiprávním jednáním by však neměl být považován za oprávněný důvod pro neúčast na koordinovaném postupu.
- (27) Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem, které se účastní koordinovaného postupu, by měly mít možnost provádět ve vztahu k těmto protiprávním jednáním a k těmto obchodníkovi vyšetřovací a donucovací činnosti na vnitrostátní úrovni. Zároveň by tím však neměla být dotčena povinnost příslušného orgánu koordinovat své vyšetřovací a donucovací činnosti v rámci koordinovaného postupu s jinými příslušnými orgány dotčenými tímto protiprávním jednáním s výjimkou případů, kdy je pravděpodobné, že by donucovací opatření a správní rozhodnutí přijatá na vnitrostátní úrovni nezávisle na koordinovaném postupu zajistila rychlé a účinné ukončení nebo zákaz rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem. Správní rozhodnutí by v tomto ohledu měla být chápána jako rozhodnutí, jimiž se uvádí v účinnost opatření přijatá za účelem ukončení nebo zákazu protiprávního jednání. V těchto výjimečných případech by příslušné orgány měly být oprávněny odmítnout účast na koordinovaném postupu.
- (28) Pokud existuje důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání, měly by příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním zahájit na základě dohody koordinovaný postup. Za účelem zjištění, zda jsou příslušné orgány dotčeny rozsáhlým protiprávním jednáním, by měly být zváženy veškeré relevantní aspekty tohoto protiprávního jednání, zejména místo, kde je obchodník usazen nebo kde má bydliště, umístění majetku obchodníka, místo, kde se nacházejí spotřebitelé, kteří byli poškozeni tímto údajným protiprávním jednáním, a umístění prodejních míst obchodníka, totiž obchodů a internetových stránek.
- (29) Komise by měla těsněji spolupracovat s členskými státy na předcházení tomu, aby docházelo k protiprávním jednáním velkého rozsahu. Komise by proto měla příslušné orgány informovat o jakémkoli podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení. Pokud má Komise, například na základě sledování varování vydaných příslušnými orgány, důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, měla by tuto skutečnost oznámit členským státům prostřednictvím příslušných orgánů a ústředních styčných úřadů dotčených tímto údajným protiprávním jednáním, přičemž by měla ve svém oznámení uvést důvody pro případné zahájení koordinovaného postupu. Dotčené příslušné orgány by měly na základě dostupných informací nebo informací, které jsou jim snadno přístupné, provést vhodné vyšetřování. Výsledky svých vyšetřování by měly oznámit ostatním příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům dotčeným tímto protiprávním jednáním a Komisi. Pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že z těchto vyšetřování vyplývá, že může docházet k protiprávnímu jednání, měly by zahájit koordinovaný postup tím, že přijmou opatření stanovená v tomto nařízení. Koordinovaný postup řešící rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem by měla vždy koordinovat Komise. Pokud je zřejmé, že určitý členský stát je tímto protiprávním jednáním dotčen, měl by se účastnit koordinovaného postupu s cílem pomoci při shromažďování veškerých nezbytných důkazů a informací týkajících se tohoto protiprávního jednání a dosáhnout jeho ukončení nebo zákazu. Pokud jde o donucovací opatření, neměla by být trestní a soudní řízení v členských státech dotčena použitím tohoto nařízení. Měla by být dodržována zásada ne bis in idem. Pokud však tentýž obchodník zopakuje totéž jednání nebo opomenutí, kterým došlo k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, které již bylo předmětem řízení v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů, jež vedlo k jeho ukončení nebo zákazu, mělo by to být považováno za nové protiprávní jednání a příslušné orgány by se jím měly zabývat.
- (30) Dotčené příslušné orgány by měly přijmout nezbytná vyšetřovací opatření za účelem zjištění podrobností daného rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem, a zejména určení totožnosti obchodníka, jednání či opomenutí, jichž se obchodník dopustil, a následků protiprávního jednání. Příslušné orgány by měly přijmout donucovací opatření na základě výsledku vyšetřování. Ve vhodných případech by výsledek vyšetřování a posouzení rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem měl být uveden ve společném postoji, na němž se dohodnou příslušné orgány členských států dotčených koordinovaným postupem, a měl by být předán obchodníkovi, který je za dané protiprávní jednání odpovědný. Společný postoj by neměl představovat konečné závazné rozhodnutí příslušných orgánů. Příjemci tohoto společného postoje by však měl dát možnost vyjádřit se k záležitostí, které jsou jeho součástí.

- (31) V souvislosti s rozsáhlými protiprávními jednáními nebo rozsáhlými protiprávními jednáními s unijním rozměrem by měla být respektována práva obchodníků na obhajobu. To především vyžaduje, aby obchodníkovi bylo poskytnuto právo vyjádřit se a právo používat během řízení úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků používaných pro úřední účely v členském státě, v němž je obchodník usazen nebo v němž má bydliště. Zároveň je však třeba zajistit soulad s právem Unie v oblasti ochrany nezveřejněného know-how a obchodních informací.
- (32) Dotčené příslušné orgány by v rámci své jurisdikce měly přijmout nezbytná vyšetřovací a donucovací opatření. Následky rozsáhlých protiprávních jednání nebo rozsáhlých protiprávních jednání s unijním rozměrem však nejsou omezeny na jediný členský stát. K řešení těchto protiprávních jednání a dosažení jejich ukončení nebo zákazu je proto třeba koordinovaný postup příslušných orgánů.
- (33) Účinné odhalování případů protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, by mělo být podporováno výměnou informací mezi příslušnými orgány a Komisí prostřednictvím vydávání varování v případě, že existuje důvodné podezření, že dochází k protiprávním jednáním. Komise by měla provádění této výměny informací koordinovat.
- (34) Při informování spotřebitelů o jejich právech a při jejich vzdělávání a ochraně jejich zájmů, včetně řešení sporů, hrají zásadní úlohu spotřebitelské organizace. Spotřebitelé by měli být vyzýváni ke spolupráci s příslušnými orgány v zájmu posílení uplatňování tohoto nařízení.
- (35) Spotřebitelské organizace a případně sdružení obchodníků by měly mít možnost oznamovat příslušným orgánům podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a sdílet s nimi informace potřebné k odhalení, vyšetření a zastavení protiprávních jednání, vydávat svá stanoviska k vyšetřování nebo protiprávním jednáním a upozorňovat příslušné orgány na zneužívání právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.
- (36) Za účelem zajištění správného provádění tohoto nařízení by měly členské státy svěřit určeným subjektům, evropským spotřebitelským centřům, spotřebitelským organizacím a sdružením spotřebitelů a případně sdružením obchodníků, která mají nezbytné odborné znalosti, pravomoc vydávat externí varování příslušným orgánům příslušných členských států a Komisi, týkající se podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a poskytovat nezbytné informace, které mají k dispozici. Členské státy mohou mít patřičné důvody pro to, aby uvedeným subjektům nesvěřily pravomoci k provádění těchto činností. Pokud se v této souvislosti členský stát rozhodne, že neumožní některému z těchto subjektů vydávat externí varování, měl by poskytnout vysvětlení odůvodňující, proč tak učinil.
- (37) Další formou koordinace v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů jsou společné kontrolní akce (tzv. sweeps), jež se osvědčily jako účinný nástroj proti protiprávním jednáním porušujícím právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, a měly by být zachovány a v budoucnosti posíleny, a to jak pro prostředí on-line, tak i off-line. Společné kontrolní akce by měly být prováděny zejména tam, kde tržní trendy, stížnosti spotřebitelů nebo jiné známky nasvědčují tomu, že docházelo nebo dochází k protiprávním jednáním porušujícím právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.
- (38) Údaje související se stížnostmi spotřebitelů mohou pomoci tvůrcům politiky na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni posoudit fungování spotřebitelských trhů a odhalovat protiprávní jednání. Měla by být podporována výměna těchto informací na úrovni Unie.
- (39) Je nanejvýš důležité, aby se členské státy v míře nezbytné k dosažení cílů tohoto nařízení navzájem informovaly a aby informovaly Komisi o svých činnostech na ochranu zájmů spotřebitelů, včetně jejich podpory činnostem zástupců spotřebitelů, podpory činnostem orgánů odpovědných za mimosoudní řešení spotřebitelských sporů a podpory přístupu spotřebitelů ke spravedlnosti. Ve spolupráci s Komisí by členské státy měly být s to provádět společné činnosti s ohledem na výměnu informací týkajících se politiky ochrany spotřebitele v uvedených oblastech.
- (40) Vymáhání dodržování právních předpisů překračuje hranice Unie a zájmy spotřebitelů z Unie je třeba chránit před nepoctivými obchodníky se sídlem ve třetích zemích. Proto by se třetími zeměmi měly být sjednány mezinárodní dohody o vzájemné pomoci při vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Tyto mezinárodní dohody by měly zahrnovat předmět stanovený v tomto nařízení a měly by být sjednány na úrovni Unie, aby byla zajištěna optimální ochrana spotřebitelů z Unie a bezproblémová spolupráce se třetími zeměmi.

- (41) Informace, které jsou předmětem výměny mezi příslušnými orgány, by měly podléhat přísným pravidlům důvěrnosti a zachování profesního a obchodního tajemství, aby bylo zajištěno, že nedojde k ohrožení vyšetřování nebo nespravedlivému poškození pověsti obchodníků. Příslušné orgány by měly rozhodovat o sdělení těchto informací případ od případu, a to pouze pokud je to vhodné a nezbytné, v souladu se zásadou proporcionality, s ohledem na veřejný zájem, jako je veřejná bezpečnost, ochrana spotřebitele, veřejné zdraví a ochrana životního prostředí či řádné vedení trestních vyšetřování.
- (42) Aby se zvýšila transparentnost sítě spolupráce a informovanost spotřebitelů a široké veřejnosti, měla by Komise každé dva roky vytvořit přehled informací, statistických údajů a vývoje v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitele, shromážděných v rámci spolupráce při vymáhání dodržování právních předpisů stanovené tímto nařízením, a zpřístupnit jej veřejnosti.
- (43) Rozsáhlá protiprávní jednání by se měla řešit účinně a účelně. K dosažení tohoto cíle by měl být zaveden systém výměny priorit v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů každé dva roky.
- (44) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení praktických a provozních opatření pro fungování elektronické databáze. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (45) Tímto nařízením nejsou dotčena odvětvová unijní pravidla zajišťující spolupráci mezi odvětvovými regulačními orgány nebo platná odvětvová unijní pravidla o odškodňování spotřebitelů za újmu vyplývající z porušení těchto pravidel. Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné systémy a sítě spolupráce stanovené v odvětvových právních předpisech Unie. Toto nařízení podporuje spolupráci a koordinaci mezi sítí na ochranu spotřebitele a sítěmi regulačních subjektů a orgánů zřízenými odvětvovými právními předpisy Unie. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření v členských státech, která se týkají justiční spolupráce v občanských a trestních věcech.
- (46) Tímto nařízením není dotčeno právo žádat jednotlivě nebo hromadně o odškodnění, které je upraveno vnitrostátním právem, a toto nařízení vymáhání takových nároků neupravuje.
- (47) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ by se měly používat v souvislosti s tímto nařízením.
- (48) Tímto nařízením nejsou dotčena použitelná pravidla Unie týkající se pravomocí vnitrostátních regulačních subjektů zřízených odvětvovými právními předpisy Unie. V případech, kdy je to vhodné a možné, by tyto subjekty měly využívat pravomocí, kterými disponují na základě práva Unie a vnitrostátního práva, k dosažení ukončení či zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a k pomoci příslušným orgánům při těchto činnostech.
- (49) Tímto nařízením není dotčena úloha a pravomoci příslušných orgánů a Evropského orgánu pro bankovníctví, pokud jde o ochranu společných hospodářských zájmů spotřebitelů ve věcech týkajících se služeb platebních účtů a smluv o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení dle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ⁽⁵⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ⁽⁶⁾.
- (50) S ohledem na stávající mechanismy spolupráce podle směrnice 2014/17/EU a směrnice 2014/92/EU by se mechanismus vzájemné pomoci neměl používat na případy protiprávních jednání uvnitř Unie podle uvedených směrnic.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (51) Tímto nařízením není dotčeno nařízení Rady č. 1 ⁽¹⁾.
- (52) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie a přítomné v ústavní tradici členských států. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, mimo jiné i s právy a zásadami týkajícími se svobody projevu a svobody tisku. Při výkonu minimálních pravomocí stanovených v tomto nařízení by měly příslušné orgány dosáhnout přiměřené rovnováhy mezi jednotlivými zájmy chráněnými základními právy, jako jsou například vysoká úroveň ochrany spotřebitele, svoboda podnikání a svoboda informací.
- (53) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitele, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, protože ty nemohou samostatným jednáním zajistit spolupráci a koordinaci, ale spíše jej z důvodu jeho územního a osobního rozsahu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (54) Nařízení (ES) č. 2006/2004 by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví podmínky, za nichž orgány, které byly svými členskými státy určeny jako orgány příslušné pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, mezi sebou navzájem a s Komisí spolupracují a koordinují své činnosti s cílem vymáhat dodržování těchto právních předpisů a zajistit bezproblémové fungování vnitřního trhu a s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na protiprávní jednání uvnitř Unie, rozsáhlá protiprávní jednání a rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem, a to i v případech, že tato protiprávní jednání skončila ještě předtím, než bylo zahájeno nebo dokončeno vymáhání dodržování právních předpisů.
2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Unie pro mezinárodní právo soukromé, zejména pravidla o soudní příslušnosti a rozhodném právu.
3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření týkajících se justiční spolupráce v občanských a trestních věcech v členských státech, zejména fungování Evropské justiční sítě.
4. Tímto nařízením není dotčeno plnění žádných dalších závazků členskými státy, které se týkají vzájemné pomoci v oblasti ochrany společných ekonomických zájmů spotřebitelů, včetně pomoci v trestních věcech vyplývajících z jiných právních aktů, včetně dvoustranných nebo mnohostranných smluv.
5. Tímto nařízením není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ⁽²⁾.
6. Tímto nařízením není dotčena možnost uplatnit veřejná nebo soukromá donucovací opatření podle vnitrostátního práva.
7. Tímto nařízením není dotčeno příslušné právo Unie použitelné v oblasti ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů.
8. Tímto nařízením není dotčeno vnitrostátní právo upravující odškodnění spotřebitelů za újmu způsobenou protiprávními jednáními porušujícími právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.
9. Tímto nařízením není dotčeno právo příslušných orgánů činit vyšetřovací a donucovací opatření vůči více než jednomu obchodníkovi pro podobná protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů (Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30).

10. Kapitola III tohoto nařízení se nepoužije na protiprávní jednání uvnitř Unie podle směrnic 2014/17/EU a 2014/92/EU.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů“ nařízení a směrnice, jak jsou provedeny ve vnitrostátním právním řádu členských států, uvedené v příloze tohoto nařízení;
- 2) „protiprávním jednáním uvnitř Unie“ jakékoli jednání nebo opomenutí, které je v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a které poškodilo, poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v členském státě jiném, než je členský stát, v němž:
  - a) má předmětné jednání nebo opomenutí původ nebo v němž k němu došlo;
  - b) je usazen obchodník odpovědný za předmětné jednání nebo opomenutí; nebo
  - c) se nacházejí důkazy nebo majetek tohoto obchodníka týkající se předmětného jednání nebo opomenutí;
- 3) „rozsáhlým protiprávním jednáním“:
  - a) jakékoli jednání nebo opomenutí, které je v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a které poškodilo, poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v nejméně dvou členských státech jiných, než je členský stát, v němž:
    - i) má předmětné jednání nebo opomenutí původ nebo v němž k němu došlo;
    - ii) je usazen obchodník odpovědný za předmětné jednání nebo opomenutí; nebo
    - iii) se nacházejí důkazy nebo majetek tohoto obchodníka týkající se předmětného jednání nebo opomenutí; nebo
  - b) jakákoli jednání nebo opomenutí, která jsou v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, která poškodila, poškozuje nebo mohou poškodit společné zájmy spotřebitelů a mají společné rysy, včetně použití stejné nezákonné praktiky a poškození stejného zájmu, a jichž se souběžně dopustil tentýž obchodník alespoň ve třech členských státech;
- 4) „rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem“ rozsáhlé protiprávní jednání, které poškodilo, poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů alespoň ve dvou třetinách členských států představujících společně alespoň dvě třetiny celkového počtu obyvatel Unie;
- 5) „protiprávními jednáními, na něž se vztahuje toto nařízení“ protiprávní jednání uvnitř Unie, rozsáhlá protiprávní jednání a rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem;
- 6) „příslušným orgánem“ jakýkoli orgán veřejné moci zřízený na celostátní, regionální nebo místní úrovni a určený členským státem jakožto orgán odpovědný za vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů;
- 7) „ústředním styčným úřadem“ orgán veřejné moci, který je členským státem určen jakožto orgán odpovědný za koordinaci uplatňování tohoto nařízení v daném členském státě;
- 8) „určeným subjektem“ subjekt mající oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávních jednání porušujících právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, jež členský stát určí a příslušný orgán pověří za účelem shromáždění nezbytných informací a přijetí nezbytných donucovacích opatření, která má tento orgán k dispozici podle vnitrostátního práva, s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávního jednání, který jedná jménem tohoto příslušného orgánu;
- 9) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán, který podává žádost o vzájemnou pomoc;
- 10) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán, který obdrží žádost o vzájemnou pomoc;
- 11) „obchodníkem“ fyzická nebo právnická osoba, bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem provozování svého obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu povolání;

- 12) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická osoba, jež jedná za účelem, který nesouvisí s provozováním obchodu, živnosti nebo řemesla nebo výkonem povolání;
- 13) „stížností spotřebitele“ prohlášení doložené přiměřenými důkazy, že obchodník porušil, porušuje nebo může porušit právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů;
- 14) „újmou společným zájmům spotřebitelů“ skutečná nebo potenciální újma zájmům celé řady spotřebitelů, kteří jsou dotčeni protiprávními jednáními uvnitř Unie, rozsáhlými protiprávními jednáními nebo rozsáhlými protiprávními jednáními s unijním rozměrem;
- 15) „on-line rozhraním“ jakýkoli software, včetně internetové stránky, části internetové stránky či aplikace, provozovaný obchodníkem nebo jeho jménem, který spotřebitelům umožňuje přístup ke zboží nebo službám tohoto obchodníka;
- 16) „společnou kontrolní akci (tzv.sweep)“ koordinovaná vyšetřování spotřebitelských trhů prostřednictvím souběžně koordinovaných kontrolních akcí, jejichž cílem je zkontrolovat dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů nebo odhalit protiprávní jednání porušující tyto právní předpisy Unie.

Článek 4

Oznámení promlčecích lhůt

Každý ústřední stýčný úřad oznámí Komisi promlčecí lhůty, které jsou platné v jeho členském státě a které se vztahují na donucovací opatření uvedená v čl. 9 odst. 4. Komise vypracuje přehled oznámených promlčecích lhůt a zpřístupní jej příslušným orgánům.

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A JEJICH PRAVOMOCI

Článek 5

Příslušné orgány a ústřední stýčné úřady

1. Každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů a ústřední stýčný úřad, které jsou odpovědné za uplatňování tohoto nařízení.
2. Příslušné orgány plní své povinnosti dle tohoto nařízení jako kdyby jednaly jménem spotřebitelů vlastního členského státu a svým jménem.
3. Ústřední stýčný úřad v každém členském státě odpovídá za koordinaci vyšetřovacích a donucovacích činností týkajících se protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, která jsou prováděna příslušnými orgány, dalšími orgány veřejné moci uvedenými v článku 6 a případně určenými subjekty.
4. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány a ústřední stýčné úřady k dispozici potřebné zdroje k uplatňování tohoto nařízení, včetně dostatečných rozpočtových a jiných zdrojů, odborných znalostí, postupů a dalších mechanismů.
5. Pokud existuje na jejich území více než jeden příslušný orgán, zajistí členské státy, aby povinnosti těchto příslušných orgánů byly jasně vymezeny a aby příslušné orgány mezi sebou úzce spolupracovaly za účelem účinného plnění těchto povinností.

Článek 6

Spolupráce při uplatňování tohoto nařízení v členských státech

1. Za účelem řádného uplatňování tohoto nařízení každý členský stát zajistí, aby jeho příslušné orgány, další orgány veřejné moci a případně určené subjekty navzájem účinně spolupracovaly.
2. Další orgány veřejné moci uvedené v odstavci 1 přijmou na žádost příslušného orgánu veškerá nezbytná opatření, která mají k dispozici podle vnitrostátního práva, s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.
3. Členské státy zajistí, aby měly další orgány veřejné moci uvedené v odstavci 1 k dispozici prostředky a pravomoci nezbytné k účinné spolupráci s příslušnými orgány při uplatňování tohoto nařízení. Tyto další orgány veřejné moci pravidelně informují příslušné orgány o opatřeních přijímaných v rámci uplatňování tohoto nařízení.

Článek 7

Úloha určených subjektů

1. Příslušný orgán (dále jen „přikazující orgán“) může ve vhodných případech a v souladu s vnitrostátním právem vydat pokyn určenému subjektu, aby získal nezbytné informace týkající se protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo aby přijal nezbytná donucovací opatření, která má podle vnitrostátního práva k dispozici, s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání. Přikazující orgán vydá pokyn určenému subjektu, pouze pokud se po konzultaci s dožadujícím orgánem nebo s ostatními příslušnými orgány dotčenými protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, shodnou jak dožadující, tak dožádaný orgán či veškeré dotčené příslušné orgány na tom, že je pravděpodobné, že určený subjekt těmito prostředky získá nezbytné informace či dosáhne ukončení nebo zákazu protiprávního jednání způsobem, který je alespoň stejně účinný a efektivní jako způsob, kterým by byl postupoval přikazující orgán.
2. Pokud jsou dožadující orgán nebo ostatní příslušné orgány dotčené protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, toho názoru, že podmínky stanovené v odstavci 1 nejsou splněny, uvědomí o tom písemně a bezodkladně přikazující orgán s odůvodněním tohoto svého názoru. Pokud přikazující orgán nesdílí tento názor, může věc postoupit Komisi, která ve věci bezodkladně vydá stanovisko.
3. Přikazující orgán je nadále povinen získat nezbytné informace nebo přijmout nezbytná donucovací opatření, pokud se:
  - a) určenému subjektu nepodaří bezodkladně získat nezbytné informace nebo dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení; nebo
  - b) příslušné orgány dotčené protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, neshodnou na tom, že lze určenému subjektu vydat pokyn podle odstavce 1.
4. Přikazující orgán přijme veškerá nezbytná opatření, aby zabránil vyzrazení informací, na které se vztahují pravidla týkající se důvěrnosti a zachování profesního a obchodního tajemství stanovená v článku 33.

Článek 8

Informace a seznamy

1. Každý členský stát bezodkladně sdělí Komisi tyto informace, jakož i jakékoli jejich změny:
  - a) údaje o příslušných orgánech, ústředním styčném úřadu, určených subjektech a subjektech vydávajících externí varování podle čl. 27 odst. 1 a jejich kontaktní údaje; a
  - b) informace o organizaci, pravomocích a povinnostech příslušných orgánů.
2. Komise na svých internetových stránkách vede a aktualizuje veřejně dostupný seznam příslušných orgánů, ústředních styčných úřadů, určených subjektů a subjektů vydávajících externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2.

Článek 9

Minimální pravomoci příslušných orgánů

1. Každý příslušný orgán má minimální vyšetřovací a donucovací pravomoci stanovené v odstavcích 3, 4, 6 a 7 tohoto článku, které jsou nezbytné pro uplatňování tohoto nařízení, a vykonává je v souladu s článkem 10.
2. Bez ohledu na odstavec 1 se mohou členské státy rozhodnout, že nesvěří všechny tyto pravomoci každému příslušnému orgánu, pokud každá z těchto pravomocí může být ve vztahu k jakémukoli protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, účinně a podle potřeby vykonána v souladu s článkem 10.
3. Příslušné orgány mají alespoň tyto vyšetřovací pravomoci:
  - a) pravomoc získat přístup k veškerým dokumentům, údajům nebo informacím týkajícím se protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, v jakékoli formě či formátu, bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy, či na místo, kde jsou uloženy;

- b) pravomoc žádat jakýkoli orgán veřejné moci, agenturu nebo jiný subjekt v rámci jejich členského státu nebo jakoukoli fyzickou osobu nebo právnickou osobu o poskytnutí veškerých relevantních informací, údajů nebo dokumentů v jakémkoli formátu či formě a bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy, či místo, kde jsou uloženy, za účelem zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a za účelem zjištění podrobností takového protiprávního jednání včetně sledování finančních a datových toků, zjištění totožnosti osob zapojených do finančních a datových toků a zjištění informací týkajících se bankovních účtů a vlastnictví internetových stránek;
- c) pravomoc provádět nezbytné kontroly na místě, včetně pravomoci vstupovat do prostor, na pozemky nebo do dopravních prostředků, které obchodník, jehož se kontrola týká, využívá k provozování obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo k výkonu povolání, nebo požádat další orgány veřejné moci, aby tak učinily, za účelem přezkoumání, zabavení, převzetí nebo získání kopií informací, údajů či dokumentů, bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy; pravomoc zabavit jakékoli informace, údaje nebo dokumenty na nezbytnou dobu a v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly; pravomoc požádat zástupce nebo zaměstnance obchodníka, jehož se kontrola týká, aby podal vysvětlení o skutečnostech, informacích, údajích či dokumentech týkajících se předmětu kontroly, a pořizovat záznamy těchto odpovědí;
- d) pravomoc provádět kontrolní nákupy zboží nebo služeb, v případě potřeby pod krycí totožností, aby byla zjištěna protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a aby byly získány důkazy, včetně pravomoci pozorování, zkoumání, prostudování, demontáže nebo testování tohoto zboží nebo služeb.

4. Příslušné orgány mají alespoň tyto donucovací pravomoci:

- a) pravomoc přijímat předběžná opatření s cílem zabránit riziku závažné újmy společným zájmům spotřebitelů;
- b) pravomoc usilovat o získání nebo přijetí závazků obchodníka odpovědného za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, kterými se obchodník zaváže předmětné protiprávní jednání ukončit;
- c) pravomoc získat od obchodníka z jeho vlastního podnětu dodatečné závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří byli dotčeni údajným protiprávním jednáním, na něž se vztahuje toto nařízení, nebo případně usilovat o získání závazků od obchodníka, které spotřebitelům, kteří byli dotčeni tímto protiprávním jednáním, zajišťují zjednání odpovídající nápravy;
- d) případně pravomoc informovat náležitými prostředky spotřebitele, kteří tvrdí, že v důsledku protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, utrpěli újmu, o tom, jak se mohou domáhat náhrady za újmu podle vnitrostátního práva;
- e) pravomoc písemně nařídit obchodníkovi, aby ukončil protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení;
- f) pravomoc zajistit ukončení nebo zákaz protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení;
- g) nejsou-li k dispozici jiné účinné prostředky k dosažení ukončení nebo zákazu protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a s cílem zabránit riziku závažné újmy společným zájmům spotřebitelů:
  - i) pravomoc odstranit obsah nebo omezit přístup k on-line rozhraní nebo nařídit zřetelné zobrazení varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní;
  - ii) pravomoc nařídit poskytovateli hostingových služeb, aby on-line rozhraní odstranil, nebo aby k němu znemožnil či omezil přístup; nebo
  - iii) případně pravomoc nařídit registrům nebo registrátorům domén vymazat plně kvalifikované doménové jméno a umožnit toto jméno zaregistrovat dotčenému příslušnému orgánu;

včetně možnosti požádat třetí stranu nebo další orgán veřejné moci, aby provedly tato opatření;

- h) pravomoc ukládat sankce, jako jsou pokuty nebo penále za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a za nedodržení jakéhokoli rozhodnutí, příkazu, předběžného opatření, závazku obchodníka nebo jiného opatření přijatého podle tohoto nařízení.

Sankce uvedené v písmenu h) musí být účinné, přiměřené a odrazující v souladu s požadavky právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů. Případně musí být věnována náležitá pozornost zejména povaze, závažnosti a době trvání daného protiprávního jednání.

5. Pravomoc ukládat sankce, jako jsou pokuty nebo penále, za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, se vztahuje na jakékoli protiprávní jednání porušující právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, pokud příslušný právní akt Unie uvedený v příloze stanovuje požadavek na zavedení sankcí. Tím není dotčena pravomoc vnitrostátních orgánů ukládat sankce podle vnitrostátního práva, jako jsou správní či jiné pokuty nebo penále, pokud právní akty Unie uvedené v příloze nestanovují požadavek na zavedení sankcí.

6. Příslušné orgány mají pravomoc zahajovat vyšetřování nebo řízení z moci úřední za účelem zajištění ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

7. Příslušné orgány mohou zveřejnit jakékoli pravomocné rozhodnutí, závazky obchodníka či příkazy přijaté podle tohoto nařízení, a to včetně zveřejnění totožnosti obchodníka odpovědného za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

8. Příslušné orgány mohou v příslušných případech konzultovat spotřebitelské organizace, sdružení obchodníků, určené subjekty nebo další dotčené osoby, pokud jde o účinnost navrhovaných závazků, kterými se obchodník zaváže ukončit protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

Článek 10

Výkon minimálních pravomocí

1. Pravomoci stanovené v článku 9 jsou vykonávány buď:

- a) přímo příslušnými orgány v rámci jejich vlastní kompetence;
- b) případně s pomocí jiných příslušných orgánů nebo dalších orgánů veřejné moci;
- c) případně vydáním pokynů určeným subjektům; nebo
- d) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, včetně případného odvolání, není-li žádosti o přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

2. Provádění a výkon pravomocí stanovených v článku 9 při uplatňování tohoto nařízení musí být přiměřené a v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně platných procesních záruk a zásad podle Listiny základních práv Evropské unie. Vyšetřovací a donucovací opatření přijatá při uplatňování tohoto nařízení musí být přiměřená povaze protiprávního jednání porušujícího právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, a celkové skutečné nebo potenciální újme jím způsobené.

KAPITOLA III

MECHANISMUS VZÁJEMNÉ POMOCI

Článek 11

Žádosti o informace

1. Dožádaný orgán poskytne dožadujícímu orgánu na jeho žádost bezodkladně a v každém případě do 30 dnů, nebylo-li dohodnuto jinak, veškeré relevantní informace nezbytné ke zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání uvnitř Unie, a k ukončení takového protiprávního jednání.

2. Dožádaný orgán provede vhodné a nezbytné vyšetřování nebo přijme jiná nezbytná či vhodná opatření s cílem shromáždit požadované informace. Je-li to nezbytné, předmětné vyšetřování se provede za pomoci dalších orgánů veřejné moci či určených subjektů.

3. Na žádost dožadujícího orgánu může dožádaný orgán povolit úředníkům dožadujícího orgánu, aby doprovázeli úředníky dožádaného orgánu při jejich vyšetřování.

Článek 12

Žádosti o donucovací opatření

1. Na žádost dožadujícího orgánu přijme dožádaný orgán veškerá nezbytná a přiměřená donucovací opatření s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie, a to prostřednictvím výkonu pravomocí stanovených v článku 9 a jakýchkoli dalších pravomocí udělených podle vnitrostátního práva. Dožádaný orgán určí vhodná donucovací opatření potřebná k dosažení ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie, která přijme bezodkladně a nejpozději do šesti měsíců od obdržení žádosti, nejsou-li uvedeny zvláštní důvody pro prodloužení této lhůty. V případě potřeby uloží dožádaný orgán obchodníkovi odpovědnému za protiprávní jednání uvnitř Unie sankce, jako jsou pokuty nebo penále. Dožádaný orgán může obdržet od obchodníka, z jeho vlastního podnětu, dodatečné závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří byli údajným protiprávním jednáním uvnitř Unie dotčeni, nebo případně může usilovat o získání závazků od obchodníka, které zajišťují zjednání přiměřené nápravy pro spotřebitele, kteří byli tímto protiprávním jednáním dotčeni.

2. Dožádaný orgán pravidelně informuje dožadující orgán o krocích a opatřeních, které přijal, a o krocích a opatřeních, které má v úmyslu přijmout. Dožádaný orgán použije elektronickou databázi stanovenou v článku 35, aby dožadujícímu orgánu, příslušným orgánům jiných členských států a Komisi bezodkladně oznámil přijatá opatření a účinky těchto opatření na protiprávní jednání uvnitř Unie, včetně těchto informací:

- a) zda byla uložena předběžná opatření;
- b) zda bylo protiprávní jednání ukončeno;
- c) která opatření byla přijata a zda byla tato opatření provedena;
- d) do jaké míry byly spotřebitelům, kteří byli údajným protiprávním jednáním dotčeni, nabídnuty závazky ke zjednání nápravy.

Článek 13

Postup pro žádosti o vzájemnou pomoc

1. V žádosti o vzájemnou pomoc dožadující orgán poskytne informace nezbytné k tomu, aby umožnily dožádanému orgánu této žádosti vyhovět, včetně nezbytných důkazů, které lze získat pouze v členském státě dožadujícího orgánu.

2. Dožadující orgán zasílá tyto žádosti o vzájemnou pomoc ústřednímu styčnému úřadu členského státu dožádaného orgánu a pro informaci ústřednímu styčnému úřadu členského státu dožadujícího orgánu. Ústřední styčný úřad členského státu dožádaného orgánu žádosti bezodkladně postupuje vhodnému příslušnému orgánu.

3. Žádosti o vzájemnou pomoc a veškerá s nimi související sdělení se podávají písemně na standardizovaných formulářích a zasílají se elektronicky prostřednictvím elektronické databáze upravené v článku 35.

4. Dotčené příslušné orgány se dohodnou na jazycích, ve kterých budou podávány žádosti o vzájemnou pomoc a veškerá s nimi související sdělení.

5. Nelze-li dosáhnout dohody ohledně jazyků, podávají se žádosti o vzájemnou pomoc v úředním jazyce nebo jedním z úředních jazyků členského státu dožadujícího orgánu a odpovědi v úředním jazyce nebo jedním z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu. V takovém případě je každý příslušný orgán odpovědný za nezbytné překlady žádostí, odpovědí a dalších dokumentů, které obdrží od jiného příslušného orgánu.

6. Dožádaný orgán odpoví přímo jak dožadujícímu orgánu, tak ústředním styčným úřadům členských států dožadujícího orgánu a dožádaného orgánu.

Článek 14

Odmítnutí vyhovět žádosti o vzájemnou pomoc

1. Dožádaný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o informace podle článku 11, pokud se uplatní jedna nebo více z těchto podmínek:

- a) po konzultaci s dožadujícím orgánem se ukáže, že dožadující orgán nepotřebuje požadovanou informaci ke zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání uvnitř Unie nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít;
- b) dožadující orgán nesouhlasí s tím, že informace podléhají pravidlům týkajícím se důvěrnosti a zachování profesního a obchodního tajemství stanoveným v článku 33;
- c) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení před justičním orgánem členského státu dožádaného orgánu nebo dožadujícího orgánu proti témuž obchodníkovi ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Unie.

2. Dožádaný orgán může, po konzultaci s dožadujícím orgánem, odmítnout vyhovět žádosti o donucovací opatření podle článku 12, pokud se uplatní jedna nebo více z těchto podmínek:

- a) justiční orgány členského státu dožádaného orgánu již zahájily trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo již existuje rozsudek, soudní smír nebo soudní rozhodnutí ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Unie a ohledně téhož obchodníka;
- b) již byl zahájen výkon nezbytných donucovacích pravomocí, nebo již bylo přijato správní rozhodnutí ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Unie a ohledně téhož obchodníka v členském státu dožádaného orgánu s cílem dosáhnout rychlého a účinného ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie;
- c) na základě náležitého vyšetřování dojde dožádaný orgán k závěru, že nedošlo k žádnému protiprávnímu jednání uvnitř Unie;
- d) dožádaný orgán dojde k závěru, že dožadující orgán neposkytl informace, které jsou nezbytné podle čl. 13 odst. 1;
- e) dožádaný orgán přijal závazky navržené obchodníkem, že ukončí protiprávní jednání uvnitř Unie ve stanovené lhůtě, přičemž tato lhůta ještě neuplynula.

Dožádaný orgán však žádosti o donucovací opatření podle článku 12 vyhoví, pokud obchodník nedodrží přijaté závazky ve lhůtě uvedené v písmenu e) prvního pododstavce.

3. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán a Komisi o jakémkoli odmítnutí vyhovět žádosti o vzájemnou pomoc, přičemž uvede důvody tohoto odmítnutí.

4. V případě neshody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem může dožadující orgán nebo dožádaný orgán postoupit věc Komisi, která ve věci bezodkladně vydá stanovisko. Pokud není věc postoupena Komisi, může přesto Komise vydat stanovisko z vlastního podnětu. Za účelem vydání tohoto stanoviska může Komise požádat o relevantní informace a dokumenty, které si mezi sebou dožadující orgán a dožádaný orgán vyměnily.

5. Komise sleduje fungování mechanismu vzájemné pomoci a dodržování postupů a lhůt pro vyřizování žádostí o vzájemnou pomoc ze strany příslušných orgánů. Komise má přístup k žádostem o vzájemnou pomoc a k informacím a dokumentům vyměňovaným mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem.

6. V náležitých případech může Komise vydat pokyny a poskytovat poradenství členským státům s cílem zajistit účinné a účelné fungování mechanismu vzájemné pomoci.

KAPITOLA IV

MECHANISMY PRO KOORDINOVANÉ VYŠETŘOVÁNÍ A VYMÁHÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ U ROZSÁHLÝCH PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ A ROZSÁHLÝCH PROTIPRÁVNÍCH JEDNÁNÍ S UNIJNÍM ROZMĚREM

Článek 15

Postupy pro rozhodování mezi členskými státy

V otázkách, na které se vztahuje tato kapitola, jednají dotčené příslušné orgány na základě konsenzu.

Článek 16

Obecné zásady spolupráce

1. Pokud existuje důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání nebo rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním a Komise bezodkladně informují sebe navzájem a ústřední styčné úřady dotčené tímto protiprávním jednáním prostřednictvím vydání varování podle článku 26.

2. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem koordinují svá vyšetřovací a donucovací opatření, která přijmou při řešení těchto protiprávních jednání. Bezodkladně si vyměňují veškeré nezbytné důkazy a informace a poskytují sobě navzájem i Komisi veškerou nezbytnou pomoc.
3. Příslušné orgány dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem zajistí, aby byly shromážděny veškeré nezbytné důkazy a informace a byla přijata veškerá nezbytná donucovací opatření za účelem dosažení ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání.
4. Aniž je dotčen odstavec 2, nemá toto nařízení vliv na vnitrostátní vyšetřovací a donucovací činnosti prováděné příslušnými orgány, pokud jde o totéž protiprávní jednání, kterého se dopouští tentýž obchodník.
5. V náležitých případech mohou příslušné orgány vyzvat úředníky Komise a další doprovázející osoby zmocněné Komisí k účasti na koordinovaných vyšetřováních, donucovacích opatřeních a dalších opatřeních, na která se vztahuje tato kapitola.

Článek 17

Zahájení koordinovaného postupu a určení koordinátora

1. Pokud existuje důvodné podezření na rozsáhlé protiprávní jednání, příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním přistoupí k zahájení koordinovaného postupu, který musí být založený na jejich vzájemné dohodě. Zahájení koordinovaného postupu se bezodkladně oznámí ústředním styčným úřadům dotčeným tímto protiprávním jednáním a Komisi.
2. Příslušné orgány dotčené podezřením na rozsáhlé protiprávní jednání určí jeden příslušný orgán dotčený podezřením na rozsáhlé protiprávní jednání jakožto koordinátora. Pokud nejsou tyto příslušné orgány schopny dosáhnout dohody na tomto určení, převezme úlohu koordinátora Komise.
3. Pokud má Komise důvodné podezření, že dochází k rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, oznámí to podle článku 26 bezodkladně příslušným orgánům a ústředním styčným úřadům, které jsou tímto údajným protiprávním jednáním dotčeny. V tomto oznámení Komise uvede důvody pro případné zahájení koordinovaného postupu. Příslušné orgány dotčené údajným rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem provedou na základě dostupných informací nebo informací, které jsou jim snadno přístupné, náležitá vyšetřování. Příslušné orgány dotčené údajným rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem oznámí podle článku 26 výsledky těchto vyšetřování ostatním příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům dotčeným tímto protiprávním jednáním a Komisi, a to do jednoho měsíce ode dne oznámení Komise. Pokud z těchto vyšetřování vyplývá, že může docházet k rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem, příslušné orgány dotčené tímto protiprávním jednáním začnou postupovat koordinovaně a přijmou opatření stanovená v článku 19, nebo v náležitých případech opatření stanovená v článcích 20 a 21.
4. Koordinovaný postup uvedený v odstavci 3 je koordinován Komisí.
5. Příslušný orgán se připojí ke koordinovanému postupu, pokud se v jeho průběhu ukáže, že je předmětným rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem dotčen.

Článek 18

Důvody pro odmítnutí účasti na koordinovaném postupu

1. Příslušný orgán může odmítnout účastnit se koordinovaného postupu z kteréhokoli z následujících důvodů:
  - a) v členském státě příslušného orgánu již bylo zahájeno ohledně téhož obchodníka trestní vyšetřování nebo soudní řízení, byl vydán rozsudek nebo bylo dosaženo soudního smíru ve věci téhož protiprávního jednání;
  - b) v členském státě příslušného orgánu byl již před vydáním varování uvedeného v čl. 17 odst. 3 zahájen výkon nezbytných donucovacích pravomocí, nebo již bylo vydáno správní rozhodnutí ohledně téhož obchodníka ve věci téhož protiprávního jednání s cílem dosáhnout rychlého a účinného ukončení nebo zákazu předmětného rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem;
  - c) na základě náležitého vyšetřování je zřejmé, že skutečný nebo potenciální dopad údajného rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem je v členském státě příslušného orgánu zanedbatelný, a tento příslušný orgán tedy nemusí přijímat žádná donucovací opatření;
  - d) k předmětnému rozsáhlému protiprávnímu jednání nebo rozsáhlému protiprávnímu jednání s unijním rozměrem v členském státě příslušného orgánu nedošlo, a tento příslušný orgán tedy nemusí přijímat žádná donucovací opatření;

e) příslušný orgán přijal závazky navržené obchodníkem odpovědným za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, že ukončí toto protiprávní jednání v členském státě tohoto příslušného orgánu, přičemž tyto závazky byly splněny, a příslušný orgán tedy nemusí přijmout žádná donucovací opatření.

2. Pokud se příslušný orgán odmítne účastnit koordinovaného postupu, bezodkladně informuje o svém rozhodnutí Komisi a ostatní příslušné orgány a ústřední styčné úřady dotčené rozsáhlým protiprávním jednáním nebo rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí a doloží nezbytné podpůrné dokumenty.

Článek 19

Vyšetřovací opatření při koordinovaných postupech

1. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem zajistí, aby vyšetřování a kontroly probíhaly účinně, efektivně a koordinovaně. Usilují o to, aby vyšetřování a kontroly prováděly souběžně a aby v míře, v níž to dovozuje vnitrostátní procesní právo, prováděly předběžná opatření.

2. Mechanismus vzájemné pomoci podle kapitoly III lze, v případě potřeby, využít zejména ke shromažďování nezbytných důkazů a dalších informací od členských států jiných než od členských států dotčených koordinovaným postupem nebo k zajištění toho, aby dotčený obchodník neobcházel donucovací opatření.

3. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem stanoví ve vhodných případech výsledek vyšetřování a posouzení rozsáhlého protiprávního jednání nebo případně rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem ve společném postoji, na kterém se vzájemně dohodnou.

4. Pokud se příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem nedohodnou jinak, koordinátor sdělí společný postoj obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem. Obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem se poskytne možnost vyjádřit se k obsahu společného postoje.

5. Aniž by byl dotčen článek 15 nebo pravidla týkající se důvěrnosti a zachování profesního a obchodního tajemství stanovená v článku 33, rozhodnou případně příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem o zveřejnění společného postoje nebo jeho částí na svých internetových stránkách a mohou usilovat o získání názorů spotřebitelských organizací, sdružení obchodníků a dalších dotčených stran. Komise zveřejní společný postoj nebo jeho části na svých internetových stránkách po dohodě s dotčenými příslušnými orgány.

Článek 20

Závazky při koordinovaných postupech

1. Na základě společného postoje přijatého podle čl. 19 odst. 3 mohou příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem vyzvat obchodníka odpovědného za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, aby ve stanovené lhůtě navrhl závazky k ukončení tohoto protiprávního jednání. Obchodník může rovněž z vlastního podnětu navrhnout závazky k ukončení tohoto protiprávního jednání, nebo nabídnout závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří byli tímto protiprávním jednáním dotčeni.

2. Ve vhodných případech, a aniž jsou dotčena pravidla týkající se důvěrnosti a zachování profesního a obchodního tajemství stanovená v článku 33, mohou příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem zveřejnit na svých internetových stránkách závazky navržené obchodníkem odpovědným za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, nebo případně může Komise zveřejnit závazky navržené tímto obchodníkem na svých internetových stránkách, pokud to dotčené příslušné orgány požadují. Příslušné orgány a Komise mohou usilovat o získání názorů spotřebitelských organizací, sdružení obchodníků a jiných dotčených stran.

3. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem posoudí navržené závazky a sdělí výsledek tohoto posouzení obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem, a pokud obchodník nabídl závazky ke zjednání nápravy, případně informují spotřebitele, kteří tvrdí, že v důsledku tohoto protiprávního jednání utrpěli újmu. Pokud jsou závazky přiměřené a dostatečné k ukončení rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem, příslušné orgány tyto závazky přijmou a stanoví lhůtu, v níž musí být splněny.

4. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem plnění závazků sledují. Zejména zajistí, aby obchodník odpovědný za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem pravidelně koordinátorovi vykazoval svůj pokrok při plnění závazků. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem si v patřičných případech mohou vyžádat názory spotřebitelských organizací a odborníků s cílem ověřit, zda jsou kroky realizované obchodníkem v souladu s předmětnými závazky.

Článek 21

Donucovací opatření při koordinovaných postupech

1. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem přijmou v rámci své jurisdikce veškerá nezbytná donucovací opatření proti obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu tohoto protiprávního jednání.

V náležitých případech uloží obchodníkovi odpovědnému za rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem sankce, jako jsou pokuty nebo penále. Příslušné orgány mohou obdržet od obchodníka z jeho vlastního podnětu dodatečné závazky ke zjednání nápravy ve prospěch spotřebitelů, kteří jsou údajným rozsáhlým protiprávním jednáním nebo údajným rozsáhlým protiprávním jednáním s unijním rozměrem dotčeni, nebo mohou případně usilovat o získání závazků od obchodníka, které nabídnou zjednání odpovídající nápravy pro spotřebitele, kteří byli tímto protiprávním jednáním dotčeni.

Donucovací opatření jsou zvláště vhodná v těchto případech:

- a) je nezbytné okamžité donucovací opatření, aby došlo k rychlému a účinnému ukončení nebo zákazu protiprávního jednání;
- b) je nepravděpodobné, že protiprávní jednání v důsledku závazků navržených obchodníkem odpovědným za protiprávní jednání skončí;
- c) obchodník odpovědný za protiprávní jednání nenavrhl závazky před uplynutím lhůty stanovené dotčenými příslušnými orgány pro jejich předložení;
- d) závazky, které obchodník odpovědný za protiprávní jednání navrhl, nejsou dostatečné k tomu, aby bylo zajištěno ukončení protiprávního jednání nebo případně zjednána náprava pro spotřebitele, kteří tímto protiprávním jednáním utrpěli újmu; nebo
- e) obchodník odpovědný za protiprávní jednání ve lhůtě uvedené v čl. 20 odst. 3 nesplnil závazky týkající se ukončení protiprávního jednání nebo případně zjednání nápravy pro spotřebitele, kteří protiprávním jednáním utrpěli újmu.

2. Donucovací opatření podle odstavce 1 jsou přijímána účinně, efektivně a koordinovaně s cílem dosáhnout ukončení nebo zákazu rozsáhlého protiprávního jednání nebo rozsáhlého protiprávního jednání s unijním rozměrem. Příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem usilují o přijetí donucovacích opatření souběžně ve všech členských státech dotčených tímto protiprávním jednáním.

Článek 22

Ukončení koordinovaných postupů

1. Koordinovaný postup se ukončí, pokud příslušné orgány dotčené koordinovaným postupem dojdou k závěru, že rozsáhlé protiprávní jednání nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem bylo ve všech dotčených členských státech ukončeno nebo zakázáno, nebo že k němu nedošlo.

2. Koordinátor o ukončení koordinovaného postupu bezodkladně uvědomí Komisi a případně příslušné orgány a ústřední styčné úřady členských států dotčených koordinovaným postupem.

Článek 23

Úloha koordinátora

1. Koordinátor určený v souladu s článkem 17 nebo 29 zejména:

- a) zajišťuje, aby byly všechny dotčené příslušné orgány a Komise řádně a včas informovány o pokroku vyšetřování nebo případně donucovacího opatření, a o předpokládaných dalších krocích a opatřeních, která je třeba přijmout;

- b) koordinuje a sleduje vyšetřovací opatření přijatá dotčenými příslušnými orgány v souladu s tímto nařízením;
- c) koordinuje přípravu a sdílení všech nezbytných dokumentů s dotčenými příslušnými orgány a Komisí;
- d) udržuje kontakt s obchodníkem a dalšími stranami dotčenými vyšetřovacími nebo případně donucovacími opatřeními, pokud se dotčené příslušné orgány a koordinátor nedohodnou jinak;
- e) v náležitých případech koordinuje posuzování, konzultace a sledování dotčenými příslušnými orgány, stejně jako další kroky nezbytné ke zpracování a plnění závazků navržených dotčenými obchodníky;
- f) v náležitých případech koordinuje donucovací opatření přijatá dotčenými příslušnými orgány;
- g) koordinuje žádosti o vzájemnou pomoc podané dotčenými příslušnými orgány podle kapitoly III.

2. Koordinátor nenese odpovědnost za jednání či opomenutí dotčených příslušných orgánů při výkonu pravomocí stanovených v článku 9.

3. Pokud se koordinované postupy týkají rozsáhlých protiprávních jednání nebo rozsáhlých protiprávních jednání s unijním rozměrem porušujících právní akty Unie uvedené v čl. 2 odst. 10, vyzve koordinátor Evropský orgán pro bankovníctví, aby zastával úlohu pozorovatele.

Článek 24

Jazykový režim

1. Dotčené příslušné orgány se dohodnou na jazycích používaných příslušnými orgány pro oznámení, jakož i pro veškerá sdělení, na něž se vztahuje tato kapitola, spojená s koordinovanými postupy a společnými kontrolními akcemi.
2. Pokud není možné dosáhnout dohody mezi dotčenými příslušnými orgány, zasílají se oznámení a další sdělení v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků členského státu, který oznámení či další sdělení provádí. V tomto případě, je-li to nezbytné, je každý dotčený příslušný orgán odpovědný za překlady oznámení, sdělení a dalších dokumentů, které obdrží od jiných příslušných orgánů.

Článek 25

Jazykové režimy pro komunikaci s obchodníky

Pro účely postupů stanovených v této kapitole je obchodník oprávněn komunikovat v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků používaných pro úřední účely v členském státě, v němž je usazen nebo má bydliště.

KAPITOLA V

CELOUNIJNÍ ČINNOSTI

Článek 26

Varování

1. Příslušný orgán bezodkladně uvědomí Komisi, jiné příslušné orgány a ústřední styčné úřady o jakémkoli důvodném podezření, že na jeho území dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, které by mohlo mít dopad na zájmy spotřebitelů v jiných členských státech.
2. Komise bezodkladně uvědomí dotčené příslušné orgány a ústřední styčné úřady o jakémkoli důvodném podezření, že dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.
3. Při oznámeních, totiž při vydávání varování, podle odstavců 1 a 2 příslušný orgán nebo Komise uvedou ohledně podezření, že dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, zejména tyto informace, jsou-li k dispozici:
  - a) popis jednání nebo opomenutí představujícího protiprávní jednání;
  - b) podrobnosti o výrobku nebo službě dotčených protiprávním jednáním;
  - c) názvy členských států dotčených nebo potenciálně dotčených protiprávním jednáním;

- d) totožnost obchodníka nebo obchodníků odpovědných nebo podezřelých z protiprávního jednání;
- e) právní základ pro možná opatření s odkazem na vnitrostátní právo a odpovídající ustanovení právních aktů Unie uvedených v příloze;
- f) popis soudních řízení, donucovacích opatření či dalších opatření přijatých s ohledem na dané protiprávní jednání a jejich data a trvání, jakož i jejich stav;
- g) totožnosti příslušných orgánů, které vedou soudní řízení a přijímají další opatření.

4. Při vydávání varování může příslušný orgán požádat příslušné orgány a příslušné ústřední styčné úřady v jiných členských státech a Komisi, nebo Komise může požádat příslušné orgány a příslušné ústřední styčné úřady v jiných členských státech o ověření, zda na základě dostupných informací nebo informací jednoduše přístupných dotčeným příslušným orgánům nebo případně Komisi neexistuje podezření, že k podobným protiprávním jednáním dochází i na území těchto jiných členských států, nebo zda v jiných členských státech proti takovým případům protiprávních jednání již nebyla učiněna donucovací opatření. Tyto příslušné orgány jiných členských států a Komise na žádost bezodkladně odpoví.

Článek 27

Externí varování

1. Každý členský stát svěří, pokud je to opodstatněné, určeným subjektům, evropským spotřebitelským centrům, spotřebitelským organizacím a sdružením spotřebitelů a případně sdružením obchodníků, která mají nezbytné odborné znalosti, pravomoc vydávat varování příslušným orgánům dotčených členských států a Komisi týkající se podezření na protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a poskytovat informace, které mají k dispozici, podle čl. 26 odst. 3 (dále jen „externí varování“). Každý členský stát bezodkladně předloží Komisi seznam těchto subjektů a informuje ji o jeho jakýchkoli změnách.
2. Komise po konzultaci s členskými státy svěří sdružením zastupujícím zájmy spotřebitele a případně zájmy obchodníků na úrovni Unie pravomoc vydávat externí varování.
3. Příslušné orgány nejsou v reakci na externí varování povinny zahájit řízení ani přijímat jiná opatření. Subjekty, které vydávají externí varování, zajistí, aby byly poskytnuté informace správné, aktuální a přesné a bezodkladně je opraví, případně odstraní, podle dané situace.

Článek 28

Výměna dalších informací relevantních pro odhalování protiprávních jednání

Příslušné orgány prostřednictvím elektronické databáze uvedené v článku 35 v rozsahu nezbytném k dosažení cílů tohoto nařízení bezodkladně oznámí Komisi a příslušným orgánům dotčených členských států jakékoli opatření, jež přijaly za účelem řešení protiprávního jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, v rámci své jurisdikce, pokud mají podezření, že předmětné protiprávní jednání může ovlivnit zájmy spotřebitelů v jiných členských státech.

Článek 29

Společné kontrolní akce (tzv. sweepy)

1. Příslušné orgány mohou rozhodnout o provedení společných kontrolních akcí s cílem ověřit, zda jsou dodržovány právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, nebo odhalit protiprávní jednání porušující tyto právní předpisy. Pokud se zapojené příslušné orgány nedohodnou jinak, jsou společné kontrolní akce koordinovány Komisí.
2. Zapojené příslušné orgány mohou při provádění společných kontrolních akcí účinně využívat vyšetřovací pravomoci stanovené v čl. 9 odst. 3 a jakékoli další pravomoci, které jim svěřuje vnitrostátní právo.
3. Příslušné orgány mohou k účasti na společných kontrolních akcích přizvat určené subjekty, úředníky Komise a další doprovázející osoby pověřené Komisí.

Článek 30

Koordinace dalších činností přispívajících k vyšetřování a vymáhání dodržování právních předpisů

1. Členské státy v rozsahu nezbytném k dosažení cíle tohoto nařízení informují sebe navzájem a Komisi o svých činnostech v těchto oblastech:

- a) odborné vzdělávání úředníků zapojených do uplatňování tohoto nařízení;
- b) shromažďování, hodnocení a výměna údajů o stížnostech spotřebitelů;
- c) tvorba odvětvových sítí úředníků;
- d) tvorba informačních a komunikačních nástrojů; a
- e) případně tvorba norem, metodik a pokynů týkajících se uplatňování tohoto nařízení.

2. Členské státy mohou v rozsahu nezbytném k dosažení cíle tohoto nařízení koordinovat a společně organizovat činnosti v oblastech uvedených v odstavci 1.

Článek 31

Výměna úředníků mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány se mohou v zájmu zlepšení spolupráce zapojovat do programů výměn úředníků z jiných členských států. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření, která úředníkům z jiných členských států umožní účinně se zapojit do činností příslušného orgánu. Pro tento účel jsou tyto úředníci oprávněni plnit úkoly jim svěřené hostitelským příslušným orgánem v souladu s právními předpisy jeho členského státu.
2. Občanskoprávní a trestní odpovědnost úředníka se po dobu výměny řídí stejnými pravidly jako odpovědnost úředníků hostitelského příslušného orgánu. Úředníci z jiných členských států dodržují profesní standardy a náležitá interní pravidla chování hostitelského příslušného orgánu. Tato pravidla chování zejména zajišťují ochranu osob, pokud jde o zpracování osobních údajů, korektnost postupů a řádné dodržování pravidel týkajících se důvěrnosti a zachovávání profesního a obchodního tajemství, stanovených v článku 33.

Článek 32

Mezinárodní spolupráce

1. Unie v rozsahu nezbytném k dosažení cíle tohoto nařízení spolupracuje se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblastech působnosti tohoto nařízení s cílem chránit zájmy spotřebitelů. Unie a dotčené třetí země mohou uzavřít dohody stanovující ujednání pro spolupráci, včetně vypracování ujednání o vzájemné pomoci, výměny důvěrných informací a programů výměn zaměstnanců.
2. Dohody o spolupráci a vzájemné pomoci za účelem ochrany a posílení zájmů spotřebitelů, uzavřené mezi Uníí a třetími zeměmi, musí dodržovat příslušná pravidla týkající se ochrany údajů použitelná pro předávání osobních údajů do třetích zemí.
3. Pokud příslušný orgán obdrží od orgánu třetí země informace, které mohou být relevantní pro příslušné orgány jiných členských států, sdělí tyto informace těmto příslušným orgánům v rozsahu, v jakém mu to dovolují použitelné dvoustranné dohody o pomoci uzavřené s danou třetí zemí, a v rozsahu, v jakém jsou tyto informace v souladu s právem Unie týkajícím se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.
4. Informace sdělené podle tohoto nařízení může příslušný orgán rovněž sdělit orgánu třetí země podle dvoustranné dohody o spolupráci s touto třetí zemí, pokud příslušný orgán, který informace původně poskytl, vyjádří souhlas a pokud je to v souladu s právem Unie týkajícím se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

KAPITOLA VI

SPOLEČNÁ UJEDNÁNÍ

Článek 33

Používání a sdělování informací a profesní a obchodní tajemství

1. Informace shromážděné příslušnými orgány a Komisí nebo sdělené příslušným orgánům a Komisi při uplatňování tohoto nařízení se použijí pouze k zajištění souladu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů.

2. S informacemi uvedenými v odstavci 1 se nakládá jako s důvěrnými a tyto informace se používají nebo sdělují pouze s náležitým ohledem na obchodní zájmy fyzické osoby či právnické osoby, včetně obchodního tajemství a duševního vlastnictví.

3. Příslušné orgány však mohou po konzultaci příslušného orgánu, který informace poskytl, sdělovat informace nezbytné k:

- a) prokázání protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení; nebo
- b) dosažení ukončení nebo zákazu protiprávních jednání, na něž se vztahuje toto nařízení.

Článek 34

Použití důkazů a nálezů z vyšetřování

Příslušné orgány mohou jako důkazy použít veškeré sdělené informace, dokumenty, zjištění, prohlášení, ověřené kopie nebo zprávy stejným způsobem jako obdobné dokumenty získané ve vlastním členském státě, bez ohledu na médium, na němž jsou uloženy.

Článek 35

Elektronická databáze

1. Komise zřídí a vede elektronickou databázi pro veškerou komunikaci mezi příslušnými orgány, ústředními styčnými úřady a Komisí podle tohoto nařízení. Všechny informace zaslané prostřednictvím elektronické databáze se ukládají a zpracovávají v této elektronické databázi. Tato databáze se zpřístupní příslušným orgánům, ústředním styčným úřadům a Komisi.

2. Informace poskytnuté subjekty vydávajícími externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2 se ukládají a zpracovávají v elektronické databázi. Tyto subjekty však nemají do této databáze přístup.

3. Pokud příslušný orgán, určený subjekt nebo subjekt vydávající externí varování podle čl. 27 odst. 1 nebo 2 zjistí, že se varování týkájí se protiprávního jednání, které vydal podle článku 26 nebo 27, následně ukázalo jako nepodložené, toto varování odvolá. Komise bezodkladně odstraní z databáze příslušné informace a vyrozumí strany o důvodech jejich odstranění.

Údaje týkající se protiprávního jednání se uchovávají v elektronické databázi pouze po dobu nezbytnou pro dosažení účelu, pro který byly shromažďovány a zpracovávány, neuchovávají se však déle než po dobu pěti let ode dne, kdy:

- a) dožádaný orgán oznámí Komisi podle čl. 12 odst. 2, že skončilo protiprávní jednání uvnitř Unie;
- b) koordinátor oznámí ukončení koordinovaného postupu podle čl. 22 odst. 1; nebo
- c) jsou informace zadány do databáze ve všech ostatních případech.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví praktická a provozní opatření pro fungování elektronické databáze. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

Článek 36

Vzdání se nároku na náhradu nákladů

1. Členské státy se vzdávají veškerých nároků na náhradu nákladů vzniklých při uplatňování tohoto nařízení.

2. Bez ohledu na odstavec 1, pokud se jedná o žádosti o donucovací opatření podle článku 12, zůstává členský stát dožadujícího orgánu, odpovědný členskému státu dožadovaného orgánu za veškeré náklady a ztráty vzniklé v důsledku opatření zrušených a prohlášených soudem za nedůvodná, pokud jde o skutkovou podstatu předmětného protiprávního jednání.

Článek 37

Priority v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů

1. Do dne 17. ledna 2020 a poté každé dva roky si členské státy vymění mezi sebou navzájem a s Komisí informace o svých prioritách v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů, pokud jde o uplatňování tohoto nařízení.

Tyto informace zahrnují:

- a) informace týkající se tržních trendů, které mohou mít dopad na zájmy spotřebitelů v dotčeném členském státě a v jiných členských státech;
- b) přehled činností prováděných podle tohoto nařízení během posledních dvou let, zejména vyšetřovacích a donucovacích opatření týkajících se rozsáhlých protiprávních jednání;
- c) statistiky vyměňované prostřednictvím varování uvedených v článku 26;
- d) předběžné prioritní oblasti pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů v dotčeném členském státě na následující dva roky; a
- e) navrhované prioritní oblasti pro vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů na úrovni Unie na následující dva roky.

2. Aniž je dotčen článek 33, Komise každé dva roky vypracuje přehled informací uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) a zveřejní jej. Komise o tom rovněž informuje Evropský parlament.

3. V případech, kdy dojde k podstatné změně okolností nebo podmínek na trhu během dvouletého období od posledního předložení informací o jejich prioritách v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů, členské státy tyto své priority aktualizují a informují o tom ostatní členské státy a Komisi.

4. Komise vypracuje souhrn priorit v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů předložených členskými státy podle odstavce 1 tohoto článku a každoročně podává zprávu výboru uvedenému v čl. 38 odst. 1 s cílem usnadnit stanovování priorit činností podle tohoto nařízení. Komise si s členskými státy vyměňuje osvědčené postupy a referenční srovnávání, zejména s ohledem na činnosti v oblasti budování kapacit.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 38

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 39

Oznámení

Členské státy bezodkladně sdělí Komisi znění veškerých ustanovení vnitrostátních právních předpisů v oblasti působnosti tohoto nařízení, které přijmou, jakož i dohod v oblasti působnosti tohoto nařízení, kromě dohod týkajících se jednotlivých případů, které uzavřou.

Článek 40

Podávání zpráv

1. Do dne 17. ledna 2023 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

2. Tato zpráva bude obsahovat hodnocení uplatňování tohoto nařízení, včetně posouzení účinnosti vymáhání dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů podle tohoto nařízení, zejména s ohledem na pravomoci příslušných orgánů stanovené v článku 9, zejména přezkoumání toho, jak se na hlavních spotřebitelských trzích, kterých se týká přeshraniční obchodování, vyvinulo dodržování právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů ze strany obchodníků.

Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

Článek 41

Zrušení

Nařízení (ES) č. 2006/2004 se zrušuje s účinkem ode dne 17. ledna 2020.

Článek 42

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 17. ledna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2017.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předseda

M. MAASIKAS

PŘÍLOHA

Směrnice a nařízení uvedené v čl. 3 bodu 1

1. Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).
2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27).
3. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).
4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).
5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67): články 86 až 100.
6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37): článek 13.
7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).
8. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).
10. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1).
11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8.
12. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36): článek 20.
13. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14).
14. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).
15. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3): články 22, 23 a 24.

16. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně (Úř. věst. L 33, 3.2.2009, s. 10).
17. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1): články 9, 10, 11 a články 19 až 26.
18. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1).
19. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1).
20. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).
21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13.
22. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 1): článek 14.
23. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34): články 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, kapitola 10 a přílohy I a II.
24. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214): články 3 až 18 a čl. 20 odst. 2.
25. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1).
26. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 1).